

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **P. K.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14.1.2013, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ). V žalobě mimo jiné uvedl, že proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.2.2012 byly podány námitky. Toto rozhodnutí bylo změněno tak, že žalobci náleží od 18.3.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, a ve zbytku se toto rozhodnutí potvrzuje. Dále uvedl, že odůvodnění rozhodnutí široce rozebírá otázky posouzení zdravotního stavu žalobce a v závěru je konstatováno, že se tímto rozhodnutím provádí rozsudek Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19Ad 38/2012-20 ze dne 24.10.2012 a sděluje se, že o snížení výše invalidního důchodu v důsledku

uvedené změny invalidity od 13. splátky splatné po dni konání první kontrolní lékařské prohlídky konané po roce 2009 rozhodne ČSSZ dodatečně samostatným rozhodnutím. Žalobce namítal, že rozhodnutí zakládá retroaktivní postup, který zákon neumožňuje. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

[2] Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 27.2.2013 uvedla, že navrhuje zamítnutí žaloby. Citovala ust. § 38 zákona č. 155/95 Sb., podrobně se zabývala posouzením zdravotního stavu žalobce a jeho pracovní schopnosti. Odkázala na článek II, bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb. Uvedla, že z obsahu spisové dokumentace vyplývá, že napadeným rozhodnutím ze dne 14.1.2013 bylo změněno rozhodnutí ze dne 2.2.2012 tak, že náleží žalobci od 18.3.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Odkázala na posudek o invaliditě ze dne 5.3.2012 a doplňující posudek o invaliditě ze dne 4.1.2013, podle nichž žalobce není invalidní pro invaliditu III. stupně, ale je invalidní pro invaliditu I. stupně. Uvedla, že vzala za prokázáno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/95 Sb., nicméně se nejedná o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b/ a c/ zákona č. 155/95 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti dle posudkového zhodnocení dosahuje pouze 45 %. Dále, že se neztotožňuje s námitkou žalobce, že napadené rozhodnutí o námitkách zakládá retroaktivní postup, když v řízení o námitkách neplatí zákaz reformacions in peius a napadené rozhodnutí tak může být změněno i v neprospěch účastníka. Poukázala na skutečnost, že předchozí rozhodnutí o námitkách bylo rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 24.10.2012 č.j. 19Ad 38/2012-20 zrušeno pro nepřezkoumatelnost z důvodu formální chyby ve výroku rozhodnutí. Uvedla, že tato formální chyba byla napravena rozhodnutím ze dne 14.1.2013 č.j. X, přičemž invalidní důchod ve výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně byl žalobci vyplácen až do 17.2.2013. Od 18.2.2013 žalobci náleží invalidní důchod ve výši invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně. O této skutečnosti bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím ze dne 6.2.2013 č.j. X.

[3] Krajský soud rozsudkem ze dne 16. dubna 2013 č.j. 19Ad 3/2013-14 rozhodnutí žalované zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žalovaná pochybila, jestliže napadeným rozhodnutím ze dne 14.1.2013 snížila stupeň invalidity z druhého na první zpětně, neboť dle soudu odnětí či změna důchodu se provádí vždy do budoucna, nikoliv zpětně. Dále soud vyslovil, že druhá část výroku je nepřezkoumatelná, neboť žalovaná se nevypořádala se změnou výroku. K tomuto závěru dále soud odkázal, že k této vadě přihlédl ze své úřední povinnosti, neboť nepřezkoumatelnost žalobce nemusí namítat.

[4] Rozsudek citovaný v odstavci [3] tohoto rozhodnutí napadla žalovaná kasační stížností a Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 28. května 2014 č.j. 3 Ads 32/2013-18 rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění zrušujícího rozsudku uvedl, že zásadní otázkou bylo posouzení postupu správního orgánu, který rozhodnutím ze dne 14.1.2013 snížil u žalobce stupeň invalidity s účinností od 18.3.2012. Správní orgán tak učinil po první kontrolní lékařské prohlídce následující po účinnosti transformace invalidního důchodu zákonem č. 306/2008 Sb. Jedinou žalobní námitkou byl retroaktivní postup správního orgánu, který je v rozporu se zákonem. Nejvyšší správní soud odkázal na pravidla

přechodných ustanovení článku II. bodu 8 a 13 zákona č. 306/2008 Sb. Žalobce, který byl v roce 2005 uznán plně invalidním, se podle přechodných ustanovení zákona č. 306/2008 Sb. stal od 1.1.2010 invalidním ve třetím stupni. Žalobce rozhodnutím ze dne 2.2.2012 byl uznán od 18.3.2012 invalidním ve druhém stupni namísto dřívější invalidity třetího stupně. K podaným námitkám byl znovu zdravotní stav přezkoumán a nakonec bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka. Možnost takového postupu správního orgánu v námitkovém řízení předpokládá ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., které vylučuje jinak obecný zákaz změny rozhodnutí v neprospěch odvolatele ve správním řízení dle § 90 odst. 3 správního řádu. Učinil tak závěr, že pokud rozhodnutím ze dne 14.1.2013 bylo znovu rozhodováno o námitkách z 12.2.2012 (proti rozhodnutí z 2.2.2012) a napadeným rozhodnutím pouze došlo ke změně výroku I., bylo rozhodnuto v souladu se zákonnou úpravou. Nejvyšší správní soud však současně vyslovil, že *ex officio* (srov. § 109 odst. 4 s.ř.s.) shledal vadu v postupu krajského soudu, který rozhodl o zrušení též té části výroku, jímž byl potvrzen druhý výrok námitkami napadeného rozhodnutí z 2.2.2012 o ponechání stávající výše dávky. Krajský soud v rozporu s § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal výroky napadeného rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, neboť žalobce napadal pouze „retroaktivitu“. I když se Nejvyšší správní soud ztotožnil s úvahou krajského soudu potud, pokud ten poukázal na rozpor části výroku žalovaného rozhodnutí, který se vztahuje k potvrzení výroku II. rozhodnutí z 2.2.2012 o výši dávky, se změnou výroku I. rozhodnutí z 2.2.2012 o přiznání nároku na dávku, neboť na jedné straně byl přiznán žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, ale oproti tomu ve výroku II. bylo uvedeno, že výše dávky invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně zůstává ve výši pro invaliditu třetího stupně. Zdůraznil, že v dané věci je výrok II. pouze deklaratorním výrokem o zákonem stanovených skutečnostech, když navíc správní orgán k provedení části výroku následně vydal zvláštní rozhodnutí ze dne 6.2.2013.

[5] Shora uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu, že v námitkovém řízení postupem dle § 88 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, které vylučuje jinak obecný zákaz změny rozhodnutí v neprospěch odvolatele ve správním řízení (§ 90 odst. 3 správního řádu) je rozhodnutí v neprospěch účastníka možný a nejedná se o retroaktivitu, je krajský soud vázán.

[6] Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení žalobce je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení žalované je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., podle něhož úspěšný žalovaný má sice právo na náhradu nákladů řízení, ale dle obsahu soudního spisu mu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 28. ledna 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně